

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.165/2024/9/I.

A felperes: Felperes1

(cím5)

A felperes képviselője: dr. Reviczky Zoltán ügyvéd

(cím10)

Az I.r. alperes: Alperes1

(Cím2)

A II. rendű alperes: Alperes2

(cím3)

A III. rendű alperes: Alperes3

(cím4)

Az alperesek képviselője: Jákó & Társai Ügyvédi Iroda

(cím11;

ügyintéző: dr. Jákó János ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

8.G.40.152/2021/97. és 102-I. sz. végzéssel kijavított

8.G.40.152/2021/96-II. számú ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 98. sorszám

I-III.r. alperesek, 99. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét részben megváltoztatja és – az elsőfokú bíróság által meghatározott marasztalási összegén túl – az alpereseket kötelezi további 336.351,53 (háromszázharminchatezer-háromszázötvenegy Euro és 53 Eurocent) Euro, valamint annak a 2021. január 22. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkor egy havi Euribor kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata egyetemleges megfizetésére.

Ezt meghaladóan a kijavított ítélet per főtárgyára vonatkozó rendelkezését helybenhagyja.

Az alpereseket egyetemlegesen terhelő elsőfokú perköltség összegét 16.256.935,- (tizenhatmillió-kettőszázötvenhatezer-kilencszázharmincöt) Ft-ra felemeli.

Kötelezi az alpereseket, hogy tizenöt napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 6.893.380,- (hatmillió-nyolcszázkilencvenháromezer-háromszáznyolcvan) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I. rendű alperes 2017. május 31-én keretmegállapodást kötöttek arról, hogy a felperes az I. r. alperes által meghatározott tehergépjárműveket szerez be a cég1 Kft.-től (a továbbiakban: cég1 Kft.), azokat meghatározott futamidőre és futásteljesítményre tervezve egyedi szerződésekkel bérbe adja az I. rendű alperesnek és egyes további szolgáltatásokat nyújt. Az egyedi szerződések tartalmazták a keretmegállapodásban nem szabályozott konkrét pénzügyi és egyéb feltételeket.

[2] Az I.r. alperes a tehergépjárművek használatáért és az igényelt flottaszolgáltatásokért a bérlet fizetési pénznemében bérleti díjat, a flottaszolgáltatások

megszervezéséért, a nyilvántartások vezetéséért, a kapcsolattartásért a bérleti díj részét képező adminisztrációs díjat volt köteles fizetni havonta a felperes részére. Ő viselte továbbá a tehergépjárművek használatával kapcsolatos üzemanyag költséget, útdíjakat, hatóságok, hivatalok, parkolótársaságok, útkezelők által kiszabott bírságokat, pótdíjakat, valamint káresemény alapján a tehergépjárműre kötött CASCO biztosítás önrészesedését, valamint a keretmegállapodás III. pontjában meghatározott módon a flottaszolgáltatásokért fizetendő díjak részét nem képező, a tehergépjárművek karbantartásával, javításával, üzemeltetésével kapcsolatos költségeket.

[3] A kiválasztott tehergépjárművek a felperes tulajdonában álltak, a könyveiben ő mutatta ki őket, az I. r. alperes azok használatára volt jogosult, tulajdonjogukat a felperestől a szerződés lejártát követően nem szerezhette meg.

[4] A keretmegállapodás és az egyedi bérleti szerződések feltételeinek megsértése esetén az I. r. alperes köteles volt a felperes valamennyi igazolt kárát, valamint az igényérvényesítés során felmerülő igazolt költségeket viselni. Az egyedi bérleti szerződés feltételei megsértésének minősült az is, ha a bérlő a tehergépjárművet nem rendeltetésszerűen és gondosan használta, amelynek következtében a tehergépjármű forgalmi értéke csökkent.

[5] A felperes jogosult volt az egyedi bérleti szerződést írásban azonnali hatállyal felmondani, ha az I.r. alperes a felperes írásos felszólítása és 15 napos póthatáridő tűzése ellenére az egyedi bérleti szerződésben foglalt valamely fizetési kötelezettségének az esedékesség elteltét követő 8 napon belül nem tesz eleget. A bérleti szerződés megszűnése esetén az I.r. alperes használati joga megszűnt és köteles volt a járművet 3 munkanapon belül a felperes által megjelölt helyen a felperes birtokába adni. A felek a tehergépjármű és iratai, tartozékai visszaszolgáltatásáról az átvétel során végzett műszaki állapotfelmérési vizsgálat megállapításait tartalmazó átadás-átvételi jegyzőkönyvet voltak kötelesek felvenni. Az egyedi bérleti szerződések megszűnése esetén a keretmegállapodás 5. számú mellékletében foglaltak szerint kellett elszámolniuk egymással.

[6] Az egyedi bérleti szerződés megszűnésének esetére a felperes megállapodást kötött a cég1 Kft.-vel a gépjármű eladásáról, melyet az I.r. alperes záradékolni volt köteles, ez a keretmegállapodás 6. számú melléklete. Az I.r. alperes volt köteles a tehergépjármű birtokba vételével, értékebecslésével, értékesítésével kapcsolatban felmerülő, valamint az egyéb indokolt (pl. a birtokba vett jármű forgalomból kivonásával, szállításával kapcsolatos) költséget is viselni, ha az egyedi bérleti szerződés nem a határozott idő letelte miatt szűnt meg.

[7] A keretmegállapodás 5. számú melléklete tartalmazta a záróelszámolást, ennek 2. pontja pedig a keretmegállapodás rendkívüli felmondása, illetve az idő előtti megszűnés esetére az elszámolásra, így az értékesítésből eredő különbözet, az üzemeltetési költségek és árfolyamkülönbözet elszámolására vonatkozó rendelkezéseket.

[8] Eszerint az elszámolás napja az egyedi bérleti szerződés megszűnésének a napja. Az értékesítésből eredő különbözet elszámolása körében az egyedi bérleti szerződés megszűnését követően a felperes a 6. számú melléklet szerinti értékesítés eredményeként határozza meg azt, hogy a tehergépjármű tényleges piaci (eladási) értéke és az egyedi bérleti

szerződés megszűnés kori könyvvértéke között mennyi a különbség. Amennyiben az eredmény negatív (veszteség), a felperes azt az I.r. alperesnek kiszámlázza, aki hétnapos fizetési határidővel köteles azt megtéríteni. Amennyiben az eredmény pozitív (nyereség), akkor azt a felperes a záróelszámolásban az I.r. alperes javára veszi figyelembe.

[9] A 6. számú melléklet a felperes és a cég1 Kft. közötti visszavásárlási garancia megállapodás formanyomtatványa, amelyek a konkrét gépjárművek tekintetében egyedileg írandók alá, és amelynek 1. sz. melléklete az adott jármű (elvárt) állapotának leírása, 2. számú melléklete pedig a visszavásárlási érték (előzetes) meghatározása volt. Az irat záradékában az I. rendű alperes arról nyilatkozott, hogy a visszavásárlási szerződést elolvasta, megértette, tudomásul vette és kifejezetten elfogadta a visszavásárlási szerződés szerinti visszavásárlási árat, illetve az azt befolyásoló rendelkezéseket, a futásteljesítményre vonatkozó előírásokat, valamint az 1. számú mellékletben szereplő, a jármű visszaadásakor állapotára vonatkozó előírásokat és, hogy ezen rendelkezések megszegéséből eredő valamennyi kárt köteles viselni a szállító felé. Kötelezettséget vállalt arra, hogy a felperes nevében a járművet a szállító részére a felperes által megadott időpontban birtokba adja annak valamennyi okmányával, kulcsával együtt. Kijelentette, hogy a birtokbaadási eljárással kapcsolatos mindennemű költséget viseli.

[10] A visszavásárlási garancia megállapodásban a cég1 Kft. vállalta, hogy a tőle a felperes által beszerezett gépjárműveket a felperes felszólítására visszavásárolja a felperes által kötött bérleti szerződés határozott idejének lejáratakor vagy azt megelőzően a bérleti szerződés bármely okból történő megszűnése esetén. A nettó visszavásárlási árat a 2. melléklet szerint határozták meg azzal, hogy azt Áfával növelt értékben kell megfizetni. A járművet a korának megfelelő üzembiztos, a közúti közlekedésre alkalmas, törés- és egyéb sérülésektől, a nem a cég1 által ráépített, illetve értékcsökkentő fel- és ráépítményektől mentes állapotban kellett visszaszállítani. Ha a jármű állapota az 1. mellékletben részletezett kívánt állapottól eltér, a kár értéke a megállapított visszavásárlási árból levonandó. Kárösszeg az az összeg, amelyet a cég1 Kft. kénytelen arra fordítani, hogy a járművet törésmentes, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotba hozza az 1. melléklet szerint. A jármű visszaszállításakor a bérbeadó jelenlétében a szállító és a bérbe adó képviselője (a bérbe vevő) által aláírt jegyzőkönyvet kellett felvenni.

[11] A keretmegállapodás definiálta egyebek mellett a bérleti díj, az egyedi bérleti szerződés, az első bérleti díj, a flottaszolgáltatások, a futamidő, a tehergépjármű, a maradványérték, a referencia kamatláb, a rendeltetésszerű használat és a záró elszámolás fogalmát is.

[12] A felperes és az I. r. alperes a bérleti keretszerződés hatálya alatt egyéb szerződések mellett a per tárgyát képező 15 db. alábbi, 60 hónap futamidejű egyedi szerződést kötöttek:

[13] 2017. május 31-én E/szám1 szerződésszámon a rendszám1 rendszámú, E/szám2 szerződésszámon a rendszám2 rendszámú, E/szám3 szerződésszámon a rendszám3 rendszámú tehergépjárműre vonatkozó szerződéseket.

[14] 2017. július 12-én E/szám4 szerződésszámon a rendszám4 rendszámú, E/szám5 szerződésszámon a rendszám5 rendszámú, E/szám6 szerződésszámon a rendszám6 rendszámú, E/szám7 szerződésszámon a rendszám7 rendszámú, E/szám8 szerződésszámon a rendszám8 rendszámú, E/szám9 szerződésszámon a rendszám9 rendszámú és E/szám10 szerződésszámon a rendszám10 rendszámú gépjárműre vonatkozó szerződéseket.

[15] 2017. november 17-én E/szám11 szerződésszámon a rendszám11 rendszámú, E/szám12 szerződésszámon a rendszám12 rendszámú, E/szám13 szerződésszámon a rendszám13 rendszámú, E/szám14 szerződésszámon a rendszám14 rendszámú és E/szám15 szerződésszámon a rendszám15 rendszámú tehergépjárműre vonatkozó szerződéseket.

[16] A II. és III. rendű alperesek a felperessel 2017. május 31-én, július 11-én, november 17-én és december 7-én kötött szerződésekkel készfizető kezességet vállaltak az I. rendű alperesnek a perbeli egyedi bérleti szerződések alapján fennálló bármilyen jogcímen keletkezett valamennyi tartozásainak és járulékainak megfizetésére.

[17] A felperes és a cég1 Kft. közötti visszavásárlási garanciamegállapodások közül az I. rendű alperes 13 jármű szerződése záradékát írta alá. Ezekben a 60 hónapos futamidő lejáratára esetére 10 jármű esetén 24.000,- EUR, 3 gépjármű esetén 26.000,- EUR visszavásárlási vételárát határoztak meg, a futamidő lejáratá előtti visszavásárlás esetére rögzített vételár nem került megjelölésre.

[18] A felperes a perbeli 15 db egyedi bérleti szerződést a 2019. december 3-án kelt nyilatkozatával az I.r. alperes díjfizetési hátralékára hivatkozással azonnali hatállyal felmondta, majd többszöri haladékosítást biztosított az I. rendű alperesnek a tartozása rendezésére. Ezen időszak alatt a gépjárművek a felperes jóváhagyásával az I.r. alperes birtokában maradtak, azokat továbbra is használta, a felperes pedig havonta számlázta az esedékes díjakat. Mivel az I. rendű alperes a további használatból eredő folyamatos díjakat is magába foglaló hátralékát nem rendezte a megállapodott fizetési ütemezés szerint, a felperes 2020. őszén felszólította az I. r. alperest a tehergépjárművek átadására. Ennek megtörténte után a felperes a járműveket a visszavásárlási garanciamegállapodások alapján a cég1 Kft. részére értékesítette és a befolyt vételár alapján elkészítette a keretszerződés 5. számú melléklete szerinti elszámolást.

[19] A gépjárműveket az I.r. alperes a cég1 Kft. telephelyén adta át a cég1 Kft. egy alkalmazottnak, az átvételről felvett jegyzőkönyv formanyomtatványt ő töltötte ki és írta alá egymaga, mint átvevő. A gépjárműveket a cég1 Kft. megbízásából 2020. október 28-án tanú2 szemlélte, azokról fényképfelvételeket is készített. A tehergépjárművek állapota azok visszaadásakor nem felelt meg a szerződésben elvárt állapotnak, azokon a rendeltetésszerű használatból járó elhasználódásnál komolyabb mértékű sérülések is voltak és a műszerfal motorhibát is jelzett.

[20] A perbeli gépjárművek alperes általi leadásának és felperes általi értékesítésének időpontját, valamint a felperes által kapott bruttó vételárát az alábbi táblázat rögzíti:

[1] forgalmi rendszer	[2] jármű leadása	[3] értékesítés	[4] bruttó vétélár (EUR)
[5] rendszer1	[6] 2020. 10. 26.	[7] 2021. 01.07.	[8] 33.719,78
[9] rendszer2	[10] 2020. 11. 03.	[11] 2021. 01.07.	[12] 33.963,98
[13] rendszer3	[14] 2020. 10. 26.	[15] 2021. 01.07.	[16] 34.551,07
[17] rendszer4	[18] 2020. 10. 26.	[19] 2021. 01.07.	[20] 34.832,57
[21] rendszer5	[22] 2020. 10. 29.	[23] 2021. 01.07.	[24] 38.575,25
[25] rendszer6	[26] 2020. 10. 26.	[27] 2021. 01.07.	[28] 36.414,66
[29] rendszer7	[30] 2020. 10. 26.	[31] 2021. 01.07.	[32] 35.713,23
[33] rendszer8	[34] 2020. 10. 29.	[35] 2021. 01.07.	[36] 34.019,62
[37] rendszer9	[38] 2020. 11. 03.	[39] 2021. 01.07.	[40] 32.518,34
[41] rendszer10	[42] 2020. 10. 26.	[43] 2021. 01.07.	[44] 34.885,46
[45] rendszer11	[46] 2020. 10. 26.	[47] 2021. 01.07.	[48] 38.398,04
[49] rendszer12	[50] 2020. 10.26.	[51] 2021. 01.07.	[52] 38.360,16
[53] rendszer13	[54] 2020. 11. 03.	[55] 2021. 01.07.	[56] 40.600,83
[57] rendszer14	[58] 2020. 10. 26.	[59] 2021. 01.07.	[60] 37.653,79
[61] rendszer15	[62] 2020. 10. 29.	[63] 2021. 01.07.	[64] 40.382,05

[21] A felperes leszállított keresetében az I., II. és III. r. alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni 336.351,53 EUR és ezen összegnek 2021. január 22-től a kifizetés napjáig járó, az egy havi EURIBOR kétszeresének megfelelő mértékű kamata, 89.163,- Ft és ezen összegnek 2020. július 1-től a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata, 33.961.81 EUR és ezen összegnek 2020. december 13-tól járó, az egy havi EURIBOR kétszeresének megfelelő mértékű kamata, valamint 288.658,- Ft és ezen összegnek 2020. október 13-tól a kifizetésig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata és perköltsége megfizetésére.

[22] Keresetét az I. r. alperessel szemben a vele megkötött keretmegállapodás és az egyedi bérleti szerződések alapján bérleti díj jogcímén terjesztette elő a 33.966,81 EUR és 228.658,- Ft részösszegek tekintetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:331. §-ra és 336. §-ra hivatkozással. Ugyanezen szerződésekből eredően, de szerződésszegéssel okozott kár megtérítése jogcímén erjesztette elő a 336.351,53 EUR összegű tokekövetelését, ennek alapjaként a Ptk. 6:137.§-ra és 6:142 §-ra, a 6:143. § (1) bekezdésére, 6:144. §-ra, 6:519. §-ra, 6:522. § (1) bekezdésére és 6:527. §-ra hivatkozott.

Szintén a szerződések alapján CASCO biztosítási kártérítési önrész jogcímén követelt 89.163,- Ft-ot és járulékait a Ptk. 6:1., 6:2., 6:58. és 6:59. § alapján.

[23] Keresetét a II. és III. r. alperesekkel szemben a velük kötött kezességi szerződés alapján terjesztette elő a Ptk. 6:416-418. §-ok alapján.

[24] Előadta, hogy az I. r. alperessel 2017. május 31-én kötött keretmegállapodás értelmében az I. r. alperessel egyedi, a keretmegállapodás hatálya alá tartozó bérleti szerződéseket kötöttek, a II. és III. r. alperesek pedig készfizető kezességet vállaltak az I. r. alperesnek az ezekből eredő fizetési kötelezettségeiért.

[25] Az egyedi szerződéseket a 2019. december 3-án kelt, az I. r. alperes által december 9-én átvett nyilatkozatával azonnali hatállyal felmondta, mivel az I. r. alperes a 2019. szeptember 26-i, 2019. október 17-i, 2019. október 29-i és 2019. november 7-i felszólító levelekben írt lejárt tartozásait nem rendezte és felszólította az I. r. alperest a gépjárművek átadására. Ezután 2020. szeptemberéig szóló fizetési tervet adott az I. r. alperesnek, aki azonban 2020. júniusát követően ezt a tervet sem teljesítette, ezért ismét felszólította a tehergépjárművek átadására.

[26] A perbeli 15 gépjármű I. r. alperes általi visszaadását és azok értékesítését követően elkészítette a keretszerződés 5. számú melléklete szerinti elszámolást a befolyt vételár alapján, az ebből adódó 336.351,56 EUR követelését kártérítés jogcímén érvényesítette.

[27] Arra hivatkozott, hogy a közte és a cég1 Kft. közötti visszavásárlási garancia megállapodás mellékletében meghatározottaktól eltérő állapotban kerültek a tehergépjárművek visszaadásra, ezért a cég1 Kft. a megállapított hibák, hiányosságok javítására fordítandó javítási költséggel csökkentette a visszavásárlási árat. A gépjárművek visszaadási állapotára vonatkozó I. r. alperesi kötelezettség szerződésszerű teljesítése elmaradt, a gépjárműveket nem megfelelő állapotban szállította vissza, ezzel a szerződésszegő magatartással a felperesnek kárt okozott, mert emiatt a visszavásárlási árat a cég1 Kft. csökkentette. Így a keretmegállapodás 5. számú melléklete alapján a könyvvérték meghaladta a visszavásárlási árat.

[28] A felperes az alperesek védekezésével szemben előadta, hogy Ptk. a pénzügyi lízingszerződést önálló szerződéstípusként szabályozza, de az operatív lízinget nem kezeli ennek aleseteként, arra a bérlet szabályait kell alkalmazni, az operatív lízing a tartós bérlet szinonimája.

[29] Vitatta, hogy a pénzügyi lízingszerződés Ptk. szerinti definíciójának utolsó fordulata teljesült volna, mivel a bérleti díjak matematikai összege sem érte el a tehergépjárművek beszerzési értékét, a könyvvérték pedig egyértelműen nem nulla, ezért a bérbeadóként tett befektetése a bérleti díjak megfizetése esetén sem térült volna meg. A kárveszélyviselésből eredő kockázatok a bérleti szerződés esetén is átszállnak és a közvetlen üzemeltetési költségeket ott is a bérlőnek kell fizetni, a Ptk. 6:411. §-nak megfelelő szavatossági szabály a 6:332. §-ában a bérbeadó szavatossága körében is megtalálható. A

szerződésük szerint a gépjárműveket ő mutatta ki a könyveiben, szemben a lízing szabályaival, amikor a lízing tárgyát a lízingbe vevő könyveiben mutatják ki. A bérbeadó az áfát a teljes bérleti díjra számítja, míg a pénzügyi lízing esetén áfa csak a lízingdíj tőkerésze után számítandó. Az I. rendű alperes azt is tudomásul vette, hogy a gépjárművek tulajdonjogát nem szerezheti meg.

[30] Vitatta az alperes által hivatkozott 47/2020. (III. 18.) Korm.rendeletben írt fizetési moratórium alkalmazhatóságát is, mivel a kormányrendeletnek sem az időbeli, sem a személyi hatálya nem terjedt ki az I. rendű alperesre, mert a moratórium nem az operatív, hanem a pénzügyi lízingre vonatkozott és a 2020. március 18-án még fennálló, nem pedig a már felmondott jogviszonyokat érintette.

[31] Az általa közölt fizetési felhívások megfeleltek a vonatkozó szabályoknak, mert egyértelműen tartalmazták, hogy mely számlákat kell a bennük feltüntetett határidőben teljesíteni, és ennek elmaradása esetén azonnali hatállyal jogosult felmondani a szerződéseket. A felmondás nem volt függő hatályú, annak nyomán a bérleti szerződések megszűntek, az I. rendű alperes tartozása egyösszegben esedékessé vált. Ettől függetlenül együttműködött az I. rendű alperessel, egyeztetéseket folytattak, fizetési haladékokat biztosított az I. rendű alperesnek a lejárt tartozásai megfizetésére és nem vette vissza azonnal a felmondást követően a gépjárműveket, hanem 2020. szeptemberéig adott fizetési tervet az I. rendű alperesnek a tartozása rendezésére.

[32] A járművek további használatának díját a Keretszerződés V.3. pontjától eltérően az I. rendű alperesre kedvezőbben nem másfélszeres összegben számlázta ki, ezért az ügyviteli rendszere azt az eltérőösszegezés miatt bérleti díjként tüntette fel a számlákon. A gépjárművek leadására vonatkozó felhívást nem lehetett fenyegetésként értékelni, nem tanúsított jogellenes magatartást, így nem is okozott kárt az I. rendű alperesnek.

[33] A kereset összegezésével kapcsolatban előadta, hogy a Keretmegállapodás V.2.6. pontja alapján készítette el az elszámolást, ennek során az értékesítésből eredő különbözettel számolt el a 6. sz. melléklet szerint, ami a tehergépjármű tényleges piaci (eladási) értéke és az egyedi bérleti szerződés megszűnés kori könyvértéke közötti különbség volt. A kamionok eladási ára a piaci értéküknek megfelelt, figyelemmel a sérülésekre és a műszaki szakértői véleményekre. A magatartása nem volt jogellenes, nem ütközött a Ptk. 6:522. § (3) bekezdésébe. Azt pedig, hogy az alperes az átadás-átvételi jegyzőkönyveket nem írta alá, az alperes felróható magatartásának tekintette.

[34] A kártérítési követelése utáni kamatfizetési kezdőidőpontot a vonatkozó számlák esedékességét követő naptól jelölte meg.

[35] Az I. r. alperes ellenkérelmében a keresetből a 33.966.81 EUR (eredetileg 77.970,73 EUR összegben előterjesztett), továbbá a 288.658,- Ft, valamint a 89.163,- Ft tőketartozást elismerte, ezt meghaladóan a keresetet elutasítását kérte.

[36] Nem vitatta a keretmegállapodás és az egyedi szerződések létrejöttét, azt sem, hogy 2019. szeptemberétől késedelmesen teljesítette a fizetési kötelezettségeit és azt sem, hogy a felperes fizetési felszólításokat küldött neki.

[37] Állította, hogy a keretmegállapodással és az azzal együtt értelmezendő egyedi bérleti szerződésekkel valójában a Ptk. 6:409. § utolsó fordulat szerinti pénzügyi lízingszerződést kötöttek. A perbeli esetben is megjelent egy harmadik fél, akitől a felperes az alperes részére megszerezte a szerződés tárgyát, míg a maradványérték, valamint a finanszírozási típusok szerződésben rögzített fogalma bérletnél nem értelmezhető. Érvélese szerint a pénzügyi lízing fogalma alá tartozik az operatív lízing is, a bérlet szabályai kiegészítő/kisegítő jelleggel alkalmazhatóak. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a szerződés minősítésénél a Ptk. szerinti minősítésnek van jelentősége, mivel a pénzügyi lízing Hpt. szerinti fogalma attól eltér. Hivatkozott a szerződésnek a kárveszély átszállására vonatkozó rendelkezésére, továbbá felhívta az Alkotmánybíróság 15/2014. (V. 13.) számú, ezzel kapcsolatos határozatát.

[38] A felperes azonnali hatályú felmondása nem felelt meg a Ptk. 6:415. § (1) bekezdés e) pontban előírtaknak, mert hiányos volt, a hivatkozások is helytelenül szerepeltek benne, a megelőző a fizetési felszólítások pedig nem tartalmazták a jogszabályban előírt tartalmi elemeket, a felperes nem jelölte meg a tartozás jogcímét, valamint azt, hogy mely szerződések alapján áll fenn fizetési kötelezettsége, ezek hiányában a felmondás érvénytelen. A közölt felmondás tartalmi hiányosságaként állította továbbá, hogy abban nincs hivatkozás a keretmegállapodásra, a felmondásban található hivatkozások a lízingszerződésekben nem találhatók meg, ezért nincs megfelelő módon megindokolva az azonnali hatályú felmondás, ezért az jogellenes.

[39] Kifogásolta azt is, hogy a felmondásban a teljesítés esetére a szerződés újra aktiválásáról írt a felperes, noha függő hatályú felmondás nem létezik, így az azonnali hatályú felmondás az egészét tekintve ellentmondó, a felperes azt feltételtől tette függővé. Mivel 2020. márciusára minden hátralékos tartozását rendezte és csak a folyó havi fizetési kötelezettsége volt teljesítetlen, ezért akkor a szerződésnek helyre kellett volna állnia. A körülményekből arra lehet következtetni, hogy a felperes sem tekintette a szerződést megszűntnek, mivel továbbra is a szerződés alapján fizetendő díjakat számlázta egészen 2020. október 21-ig.

[40] Állította, hogy a 47/2020. (III.18.) Kormányrendelet 1. § (1) és (3) bekezdése alapján 2020. december 31-ig a törvény erejénél fogva fizetési moratórium illette meg, a felperes azonban kérelme ellenére jogellenesen elutasította ennek alkalmazását. A moratóriumra tekintettel 2020. márciusától legalább 2020. december 31. napjáig nem eshetett késedelembe, ezért a felperes 2020. októberében jogellenesen fenyegette meg őt a tehergépjárművek forgalomból történő kivonásával, aminek következtében a gépjárműveket leadta.

[41] A gépjárművek leadáskori állapotáról a felperes által becsatolt jegyzőkönyvek tartalmát vitatta, az ott megjelölt hibákat és hiányosságokat nem ismerte el, szerinte a felperes által csatolt szakértői véleményekben kalkulált javítási költségek meghaladják a piaci standardokat, továbbá a felperes a gépjárműveket jóval a piaci érték alatt értékesítette.

[42] A kereset összecszerűségével kapcsolatban azzal is érvelt, hogy a felperes a piaci ár alatti bruttó áron értékesítette a tehergépjárműveket, majd a nettó árat vont le a könyvszerinti értékből, és ennek eredményeként keletkeztetett további fizetési kötelezettséget annak ellenére, hogy érvényesítette a lízingszerződés alapján a hátralévő futamidőre járó lízingdíjakat is.

[43] Arra is hivatkozott, hogy a felperes által csatolt visszavásárlási garanciamegállapodások közül a 2017. december 12-i keltű megállapodást, illetve annak mellékletét nem ismerte meg és nem írta alá, ezért az a felek jogviszonyában nem alkalmazható. Az általa aláírt visszavásárlási garanciamegállapodások a perbeli 15-ből csak 13 gépjárművet érintettek, így két gépjármű tekintetében a visszavásárlási garancia megállapodás rendelkezéseit nem lehet alkalmazni.

[44] A II. és III. rendű alperesek az I. rendű alperes ellenkérelmét a sajátjuknak is kérték tekinteni.

[45] Az I. r. alperes a viszontkeresetében a Ptk. 6:142. § alapján 285.000,- EUR és ennek 2020. október 26-tól járó, az EURIBOR kétszeresének megfelelő mértékű kamata megfizetésére kérte kötelezni a felperest kártérítés jogcímén. Kérte a neki megítélt kártérítés összegébe a Ptk. 6:49 § szabályai szerint beszámítani az általa elismert felperesi követelést.

[46] Viszontkeresete ténybeli alapjául az ellenkérelemben foglaltakkal kiegészített kereseti tényállást jelölte meg azzal, hogy a perbeli tehergépjárműveket 2020. október 26-án adta le, miután a felperes arról tájékoztatta, hogy kezdeményezi a gépjárművek forgalomból történő kivonását, amely kockázattal azok használatát nem folytathatta. Ezt követően azonban nem tudott új tehergépjárműveket beszerezni, bizonyos megrendeléseit nem tudta teljesíteni és ügyfeleket veszített, ami jelentős bevételkiesést eredményezett.

[47] Arra hivatkozott, hogy a felperes nem mondta fel jogszerűen a lízingszerződést, a fizetési moratórium elutasítása kapcsán is jogszerűtlenül járt el, és jogalap nélküli volt azon felszólítása is, melyben a gépjárművek leadását kérte és azok forgalomból történő kivonását helyezte kilátásba, ezért a felperes magatartása az ő részére teremtett a Keretmegállapodás V. fejezet 2.5. pontja szerint azonnali hatályú felmondási okot.

[48] Előadta, hogy a II. r. alperes a kizárólagos partnere, a megbízásokat tőle kapta, a felperes szerződésszegése nyomán azonban megfelelő járművek hiányában nem állt módjában a továbbiakban szállítani. A követelése 2022. májusáig terjedő – 19 hónapot kitevő - időszakra kalkulált összege meghatározásakor abból indult ki, hogy a 2019. és 2020. évben, amikor az első járványhullámot követően a gazdasági élet normalizálódott, átlagosan havi 100.000,- EUR értékben tudott megbízásokat teljesíteni, amiből minden fizetendő költsége és az adó levonása után kb. 15 % nyereségre tett szert, ami havi 15.000,- EUR összeget jelent.

[49] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a felmondás során nem járt el jogellenesen, és az I.r. alperes a viszontkeresete összecszerűséget sem igazolta. Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a kamionokat az I. rendű alperes önként

adta vissza, nem fenyegetés hatására, ezért az a szerződés közös megegyezéssel való megszüntetésének minősül.

[50] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett, kijavított ítéletével kötelezte az I., II. és III. r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 33.966,81 Euro-t és ezen összegnek 2020. december 13-tól a kifizetés napjáig járó, az egy havi EURIBOR kétszeresének megfelelő mértékű kamatát, továbbá 377.821,- Ft-ot és ezen összegből 89.163,- Ft-nak 2020. július 1-től, míg 288.658,- Ft-nak 2020. október 13-tól a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkeresetet elutasította. Kötelezte az I., II. és III. rendű alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 745.260,- Ft perköltséget.

[51] Megállapította, hogy a felek a Ptk. 6:331. § (1) bekezdése szerint minősülő bérleti szerződéseket kötöttek a tehergépjárművek tartós bérletére, a jogviszonyuk tartalmát a keretszerződés és az egyedi bérleti szerződések határozták meg.

[52] A felperes előzetes írásbeli felszólításait követően 2019. december 3-i kelettel közölt írásba foglalt felmondása a Ptk. 6:140. § (2) bekezdés szerinti követelménynek megfelelt, érvényes volt, nem volt sem feltételes, sem függő hatályú. Egyértelműen megjelölte az érintett szerződéseket, a fennálló tartozás összegét és azt is, hogy a díjfizetési elmaradásra tekintettel és azonnali hatállyal mondja fel a szerződéseket. A felmondás semmilyen további feltételtől nem függött és azt is rögzítette, hogy az I. r. alperes köteles az érintett gépjárművek visszaadására.

[53] Nem volt megállapítható a felek szerződés aktiválására vonatkozó tényleges akarata, mert a felperes következetesen a hátralék és a további használat együttes, teljes körű rendezését követelte azzal, hogy az I.r. alperes a gépjárműveket köteles visszaszolgáltatni.

[54] A felmondást követően a felperes a gépjárművek további használatát annak reményében engedte, hogy amennyiben az I.r. alperes valamennyi hátralékos tartozását rendezi, akkor a szerződéses jogviszonyt helyreállíthatják, ebből azonban nem következett, hogy a helyreállításra vonatkozó nyilatkozat hiányában a szerződést élőnek kellene tekinteni. Az I. r. alperesnek tisztában kellett lennie azzal, hogy bár a felperes hozzájárulásával, de egy megszűnt bérleti jogviszony alapján, a fizetési megállapodás teljesítésének időszakára biztosított türelmi idő alatt tartja birtokában a gépjárműveket, azokat a felperes tőle bármikor visszakövetelheti, ha a tartozását nem rendezi a megállapodásuknak megfelelően. Ez nem jelentett a felperes részéről visszaélészerű joggyakorlást. A gépjárművek tulajdonosaként a felperesnek jogában állt azok forgalomból való kivonása iránt intézkedni, ezért nem valósított meg jogellenes fenyegetést sem ennek kilátásba helyezésével az I.r. alperes teljesítése elmaradása esetére. A felek jogviszonya a felmondásra tekintettel 2019. december 9-én megszűnt, az ezt követő egyeztetések, jognyilatkozatok a jogviszony helyreállítását, illetve az ehhez a felperes által szabott feltételek teljesítésének hiányában a jogviszony elszámolását, teljes körű lezárását célozták.

[55] A 47/2020. (III.18.) Korm. rendelet nem volt alkalmazható a perbeli jogvitában, az abban írt fizetési moratóriumra az alperes nem volt jogosult. Ez a jogszabály a bérleti

jogviszonyokat nem érintette, de egyébként is csak a még élő, azaz fel nem mondott jogviszonyokra vonatkozott.

[56] Az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes által elismert 89.163,- Ft Casco kártérítési önrész, 288.658,- Ft bérleti díj, valamint a 33.966,81 euró bérleti díj megfizetésére kötelezte az alpereseket, viszont a felperes kártérítés jogcímén előterjesztett 336.351,53 Euro tőkeösszegű keresetét elutasította.

[57] Megállapította, hogy az I.r. alperes saját kimutatást nem csatolt és részletes nyilatkozatot sem tett az egyes gépjárművek visszaadáskori állapotáról, általános jelleggel vitatta csupán a felperes ezzel kapcsolatos állításait és hivatkozott azok hibátlan állapotára. A törvényszék ezért – még tanú2 tanúvallomását a bizonyítékok közül kirekesztve is - bizonyítottanak találta, hogy a tanú2 által látott és dokumentált, valamint a cég1 Kft. munkatársa által rögzített állapotban adta vissza a gépjárműveket és ezen állapotnak a szerződésben rögzített elvárt állapottal való összevetése alapján lehetne a felek közötti elszámolás során az alperesi kifogásokat értékelni.

[58] Ezt előíró konkrét kötelezés hiányában nem tekintette ugyanakkor szerződésszegésnek azt, hogy az I.r. alperes nem a visszavásárlási garanciamegállapodás mellékletében rögzített állapotban adta le a gépjárműveket a szerződés megszűnésekor. Az I. r. alperes szerződéses kötelezettsége az volt, hogy a jogviszony megszűnésekor a felperes felszólítására a gépjárműveket a felperes birtokába visszaadja.

[59] Azzal nem okozott kárt a felperesnek, hogy a gépjárműveket nem az elvárt állapotban adta vissza, mert a szerződésben azt vállalta, hogy a gépjárművek leadáskori állapotának megfelelően elérhető piaci érték és a gépjárművek könyvvértéke közötti különbözetet megfizeti, ezért ezen összeg megfizetésére a szerződés teljesítése jogcímén lett volna kötelezhető. A felperes a gépjárművek nem elvárt állapotban történő leadásából eredően kártérítésre akkor lett volna jogosult, ha olyan költsége keletkezett volna, vagy olyan értékcsökkenés állt volna be a vagyonában, amelynek a megtérítésére a szerződés rendelkezései szerint, szerződés teljesítése jogcímén nem tarthatna igényt. Az általa állított kár azonban a szerződéses elszámolás folytán megtérül, követelhető, ezért azt kártérítés címén nem érvényesíthette. Rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott BH2020.45. számú jogeset - az alapul fekvő jogviszonyok és a tényállások eltérése miatt - nem volt alkalmazható. Utalt ugyanakkor arra is, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő által készített kiegészített szakvéleményt elfogadta.

[60] Az I.r. alperes szerződésszegéssel okozott kár megtérítése címén előterjesztett viszontkeresetét azért utasította el, mert felperes nem szegte meg a felek közötti szerződést. A felmondás és a gépjárművek visszaszolgáltatására vonatkozó igénye jogszerű volt, a gépjárművek forgalomból való kivonásának kilátásba helyezése nem jelentett jogellenes fenyegetést, a fizetési moratóriumot előíró kormányrendelet pedig a perbeli jogviszonyra nem terjedt ki. Az elsőfokú bíróság emiatt mellőzte az I. rendű alperes állított kára összeagszerűségének igazolásra felajánlott szakértői bizonyítást.

[61] A feleknek járó perköltséget annak figyelembevételével állapította meg, hogy a felperes a keresetéhez képest 8,4%-ban a viszontkeresetet illetően 100%-ban lett pernyertes.

[62] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében a felperes annak megváltoztatásával a keresetének való teljes helytadást és az alperesek első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[63] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyes tényállást állapított meg, azonban tévesen utasította el a kártérítés címén előterjesztett keresetét. Az I.r. alperes szerződéses kötelezettsége volt az, hogy a tehergépjárműveket a visszavásárlási garancia megállapodás 1. számú melléklete szerinti megfelelő állapotban adja vissza a felperesnek, a keretmegállapodás 6. számú melléklete pedig tartalmazta a visszavásárlási garancia megállapodást és annak mellékleteit. A keretmegállapodást az I.r. alperes aláírta, az abban és a keretmegállapodás mellékletében foglaltakat tudomásul vette. Az I.r. alperes által is több esetben aláírt visszavásárlási garancia megállapodások tartalmazták a járművek visszavásárlási árát, a visszavásárlási garancia megállapodások záradékában pedig az alperes akként nyilatkozott, hogy ezen rendelkezések megszegéséből eredő valamennyi kárt köteles viselni a felperes felé.

[64] Az I.r. alperes a szerződésben vállalt kötelezettségét megszegte azzal, hogy a járműveket nem a visszavásárlási garancia megállapodás 1. számú mellékletében írt állapotban adta vissza a felperesnek. A rossz állapotú gépjárművek miatt a visszavásárlási árat csökkentette a cég1 Kft. és ezzel az I. rendű alperes a felperesnek kárt okozott, mivel a keretmegállapodás 5. számú melléklete alapján a könyvérték meghaladta a visszavásárlási árat. Az I.r. alperes szerződésszegése és a felperesnek okozott kár közötti okozati összefüggés egyértelműen fennállt. Az I.r. alperes a szerződésszegés miatt bekövetkezett kárért való felelőssége alól nem mentesült, annak a Ptk. 6:142. §-ban írt konjunktív feltételei nem álltak fenn.

[65] A kártérítés címén előterjesztett keresetében 15 kamionnal kapcsolatos elszámolás szerepelt, a kirendelt igazságügyi szakértő a kiegészített szakvéleményében a kamionokra 416.915 Euro összes vételi árat állapított meg, ehhez képest a felperes ennél magasabb áron, 428.810,1 Euro-ért értékesítette azokat. A felperes által alkalmazott értékesítési ár a piaci értéknek megfelelt, ezért irányadó a keresetében alkalmazott, a felek szerződésének megfelelő elszámolás. Álláspontja szerint a törvényszék tévesen rekesztette ki a bizonyítékok közül tanú2 tanúvallomását.

[66] Az alperesek az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésükben elsődlegesen kérték, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezését hagyja helyben, azonban annak indokolását változtassa meg; másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a viszontkeresetének való helytadást és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték.

[67] Állították, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben tévesen, a felperesre kedvező szerződéses rendelkezések előtérbe hozásával állapította meg. Így nem rögzítette, hogy az I.r. alperes milyen bérleti díjakat fizetett, az hogyan igazodott a járművek teljes értékéhez; mennyi volt a gépjárművek gazdasági élettartama, így nem lehetett meghatározni, hogy azt a szerződéses futamidő végén értékelt volna-e az egyes járművek vagy sem. A tényállás nem tartalmazta azt sem, hogy a felperes felmondása nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek és bár a tényállás a keretmegállapodás helyes pontját idézte, de a

felmondás valójában nem tartalmazott ilyen hivatkozást. Nem tartalmazta azt sem, hogy a felmondás függő, vagy legalábbis ellentmondásos volt. Nem tett említést arról sem, hogy a felperes használati díjra volt jogosult, mely a bérleti/lízing díj másfélszerese, azonban a felperes nem ezen jogcímen és nem ezen összeget számlázta, hanem a felmondástól kezdődően a következő 10 hónapra mindvégig „bérleti díj” jogcímű és összegű számlákat állított ki. Nem tartalmazta a tényállás, hogy az I.r. alperes - a felperes által sem vitatottan - a felmondás okát adó számlákat, valamit eddig az időpontig a további számláit 2020. márciusára hiánytalanul megfizette az aktuális havi számlán kívül.

[68] Hiányzott a tényállásból az is, hogy a járművek leadása lényegében fenyegetés (sokkal inkább kényszerítés) hatására történt meg. A törvényszék azt sem rögzítette a tényállásban, hogy anyagi pervezetést adott a felperesnek a keresete jogcímével kapcsolatban, melynek hatására a felperes előbb megváltoztatta azt, majd visszatért a végül elbírált kártérítési jogcímhez.

[69] Az elsőfokú bíróság téves megállapításával szemben szerintük a felek között pénzügyi lízingszerződés jött létre, az tartalma szerint ténylegesen megfelelt a Ptk. 6:409. § harmadik fordulatában írtaknak.

[70] Fenntartották, hogy a felperes által megküldött fizetési felszólítások tartalmilag nem feleltek meg a jogszabályi követelményeknek, így azok érvénytelenek, emiatt a felperes nem élhetett az azonnali felmondási jogával. Ennek következménye, hogy az azonnali felmondás nem teljesítette tartalmilag a jogszabályi követelményeket, így az érvénytelen és alkalmatlan a célzott joghatás kiváltására. Továbbra is állították, hogy a 47/2020. (III.18.) Korm.rendelet hatálya kiterjedt a felek jogviszonyára, így a felperes jogellenesen tagadta meg tőle a fizetési moratóriumot.

[71] Hivatkoztak arra is, hogy az elsőfokú bíróság által rögzítettekkel szemben nem volt megállapítható, hogy a visszaadott járművek állapotfelmérése mikor készült.

[72] Álláspontjuk szerint a felperes jogellenesen járt el, amikor kényszerítéssel/fenyegetéssel rábírta, hogy adja le a gépjárműveket, azok jogellenes visszavételével kárt okozott az I.r. alperesnek és ezen kár megtérítésére köteles a viszontkeresetének megfelelően azzal, hogy az ekörben felajánlott bizonyítást a törvényszék mellőzte.

[73] Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a perköltség számításánál nem volt figyelemmel arra, hogy a felperes elutasított keresetét meghaladó keresetét az alperesek elismerték, továbbá, hogy a felperes a keresetét lényegében az I.r. alperes érvelése és hivatkozása alapján szállította le, formális beszámítási kifogás nélkül is.

[74] Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben a saját fellebbezésükkel nem érintett elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték. Kifejtették, hogy a felek közötti lízingszerződést az I.r. alperes nem szegte meg, amennyiben pedig a felperes a szerződés szerinti elszámolást kívánta érvényesíteni, azt nem tehetette meg kártérítés jogcímén.

[75] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - a kártérítési keresetét elutasító rendelkezés kivételével - az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[76] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes valamennyi visszavett perbeli gépjárművet a piaci értéket meghaladó vételáron értékesítette.

[77] A felperes fellebbezése alapos, az I.r. alperes fellebbezése alaptalan.

[78] Az ítéltábla a felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 370. § (1) bekezdése értelmében a felek fellebbezése és a fellebbezési ellenkérelme korlátai között gyakorolta, így az – erre irányuló fellebbezés hiányában - nem terjedt ki az alpereseket az általuk elismert keresetben marasztaló, továbbá az őket perköltség fizetésére kötelező elsőfokú ítéleti rendelkezésekre.

[79] Az elsőfokú bíróság a tényállást a fenti kiegészítéssel helyesen állapította meg, annak az alperesek fellebbezésében írtakkal való további kiegészítése szükségtelen volt, érdemi döntésével azonban az ítéltábla nem mindenben értett egyet a következők miatt.

[80] Az elsőfokú bíróság a jogszabályok helyes értelmezésével jutott arra, hogy a felperes és az I. rendű alperes között a Ptk. 6:331. § (1) bekezdése szerinti tartós bérleti szerződések jöttek létre, nem pedig az alperesek által állított, a Ptk.6:409. § utolsó fordulatak megfelelő pénzügyi lízingszerződés. Az őket a Ptk. 6:59. § értelmében megillető szerződési szabadság elve alapján a felek a tehergépjárművek bérletére irányuló keretmegállapodást a kialakított tartalommal és feltételekkel köthették meg. A keretszerződés bevezető rendelkezései szerint annak feltételeit a bérbeadó és a bérlő megtárgyalta és a bérlőnek lehetősége volt a feltételek módosítását kezdeményezni.

[81] Pénzügyi lízing esetén a lízingbeadó jellemzően a lízingbevevő által megszerezni kívánt dolog beszerzéséhez nyújt finanszírozást (EBD2013.G.9., azonosan BDT2011.2553.), a szerződés határozott időre jön létre, amelynek a végén a lízingbevevő automatikusan tulajdonjogot szerez a lízingtárgyon (zárt végű pénzügyi lízing), vagy lehetőséget szerez a lízingtárgy maradványértéken történő megszerzésére (nyílt végű pénzügyi lízing). Ezzel szemben tipikus esetben az operatív lízing esetén a lízingbevevő célja nem a dolog tulajdonjogának a megszerzése, hanem – a bérlethez hasonlóan – a határozott időre szóló használati jog megszerzése, amelynek lejártát követően a lízingtárgy használatának a joga visszaszáll a lízingbeadóra. Az operatív lízinget a bíróságok rendszerint olyan atipikus szerződésnek minősítik, amelyben a bérleti és haszonbérleti elemek a dominánsak.

[82] Abból, hogy pénzügyi és operatív lízing esetén eltér a lízingbevevők igénye, az következik, hogy a lízingbeadók oldaláról nézve is jelentősen eltérő a két ügylet megközelítése. Míg pénzügyi lízing esetén a lízingdíjat úgy határozza meg a lízingbeadó, hogy a szerződés futamideje alatt a beruházása megtérüljön (és jellemzően amortizálódjon a

lízingtárgy), addig operatív lízing esetén a lízingbe adó beruházása csak többszöri lízingbeadás vagy a lízingbe adást követő értékesítés esetén térül meg.

[83] Az alapvető elhatárolási ismerv tehát a pénzügyi lízing és az operatív lízing között egyrészt az, hogy a pénzügyi lízing futamidejének végén a lízingbe vevő megszerezheti a lízingtárgy tulajdonját, míg az operatív lízingnél ez nem merül fel, csak a hosszabb ideig történő bérlet. A futamidő végén a bérlő az eszközt köteles visszaszolgáltatni. Másfelől a pénzügyi lízing esetében a lízingbe adott eszközt a lízingbevevő a saját könyveiben mutatja ki, az hosszú távú kötelezettségként jelenik meg, ezzel szemben az operatív lízingnél a bérbeadó (lízingbe adó) szerepelteti a használatba adott eszközt a saját könyveiben. A konkrét esetben a tulajdonában álló, bérbe adott tehergépjárműveket a felperes mutatta ki a könyveiben (keretmegállapodás II/1.), az I. rendű alperes pedig a szerződés megszűnését követően nem szerezhette meg a gépjárművek tulajdonját (keretmegállapodás V/4.)

[84] A keretmegállapodásra az alperesek által hangsúlyozott, a Ptk. 6:409. § utolsó fordulata szerinti azon eset sem alkalmazható, mely szerint a fizetendő lízingdíjak összege elérné vagy meghaladná a lízingtárgy szerződéskötéskori piaci értékét, azaz – a finanszírozási jellegből adódóan – a futamidő alatt a lízingtárgy szerződéskötés-kori piaci értéke megtérül. Ennek megítélésénél nem a lízingdíjak matematikai összegét kell figyelembe venni, hanem azt, hogy a fizetendő díjak jelenértéke eléri-e a lízingtárgy szerződéskötéskori értékét.

[85] A fentiekén túl a keretmegállapodásra a pénzügyi lízingszerződés szabályainak alkalmazását az is kizárta, hogy a Ptk. 6:410. § (2) bekezdése szerinti – a lízingbe-adásra és a lízingbevevő személyére kiterjedő – nyilvántartásba vételre a perbeli esetben nem merült fel adat. A Ptk. álláspontja szerint a lízingszerződés fiduciárius konstrukciónak minősül, melyben a felek célja az, hogy a lízingbevevő megszerezze a lízingtárgyat. Összhangban ugyanakkor a fiduciárius biztosítékokra vonatkozó megközelítésével, a Ptk. a lízingbeadó tulajdonját - a tulajdonjog-fenntartáshoz és a faktoringhoz hasonlóan - csak abban az esetben ismeri el, ha a felek a lízinget a hitelbiztosítéki nyilvántartásba, lajstromba vagy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzik.

[86] Utal továbbá az ítéltábla arra is, hogy sem a Hpt-ben [2013. évi CCXXXVII. tv. 6. § (1) bekezdés 89. pont], sem az alperesek fellebbezésében hivatkozott, a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. 2. számú mellékletében szereplő, a járművek avultatására vonatkozó 20%-os mértéknek nincs jelentősége a szerződés minősítése szempontjából, mert azok elsődlegesen nem a lízing szerződési szabályait tartalmazzák, hanem a lízingbe adókra vonatkozó közjogi szabályokat határoznak meg. A Hpt-ben és a Ptk-ban írt pénzügyi lízing fogalom közötti eltérés épp ezért nem érinti a lízing magánjogi definícióját, arra nem hat ki.

[87] Tekintve, hogy a fentiek szerint a keretmegállapodás nem pénzügyi lízingszerződés volt, az alperesek által kiemelt 47/2020. (III. 18.) Korm. rendelet – annak 1. § (1) bekezdésében írtakból következően - arra nem volt alkalmazható, másfelől a Korm. rendelet hatálybalépésekor (2020. március 19.) a felek közötti szerződés már megszűnt.

[88] Az alperesek fellebbezési érvelésével szemben a felperes 2019. december 3. napján kelt felmondása megfelelt a Ptk. 6:140. §-ban írt feltételeknek, az írásbeli volt, a felmondás okát megjelölte, azt többszöri írásbeli fizetési felszólítás előzte meg. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá, hogy a felmondás nem volt függő hatályú, az abban – a tartozások kiegyenlítése esetére – kilátásba helyezett újraaktiválás tartalmilag a szerződések módosított tartalommal való újbóli megkötését jelenthette. Ezt támasztotta alá tanú1 tanú vallomása is (43. tárgyalási jegyzőkönyv.) Nem volt jogellenes az a felperesi közlés, hogy az I. rendű alperes fizetési, illetve visszaadási kötelezettsége elmulasztása esetén a tehergépjárműveket a forgalomból kivonatja. Ezzel a felperes, mint az eszközök tulajdonosát megillető rendelkezési jogát kívánta gyakorolni, de nem minősült szerződésszegő, az alperesek viszontkeresetét megalapozó magatartásnak.

[89] Helyesen ítélte meg a törvényszék, hogy a felperes a becsatolt okiratokkal bizonyította, hogy az alperes milyen állapotban szolgáltatta vissza a szerződés megszűnését követően a tehergépjárműveket. Az anyagi pervezetése [Pp. 237. § (2) bekezdése] nem volt jogszabályba ütköző, mert a felek között nem volt vitás, hogy a járművek visszaadáskori állapotát kinek kell bizonyítani. A felperes okiratokkal, valamint tanú2 tanúvallomásával kívánta bizonyítani az állításait, míg az alperesek maguk is bizonyítást indítványoztak. Nem kétséges, hogy az okiratokkal szemben az I. rendű alperes bizonyítási érdeke [Pp. 265. § (1) bekezdés] volt az, hogy a járműveket a szerződésben írtaknak megfelelő állapotban adta a felperes birtokába. Az elsőfokú bíróság részletesen, okszerűen és ellentmondástól mentesen indokolta, hogy miért nem volt alkalmas az alperesek által kihallgatni indítványozott tanúk vallomása az okiratok bizonyító ereje lerontására.

[90] A felperes fellebbezésében alappal kifogásolta a kártérítés címén előterjesztett 336.351,53 Euro tökeösszegű kereset amiatti elutasítását, hogy a bíróság álláspontja szerint azt a felperes eltérő jogalapon (jogcímen), a szerződésből eredő elszámolás címén érvényesíthette volna.

[91] A keretmegállapodás értelmező rendelkezései szerint rendeltetésszerű használatnak minősül a bérlő azon magatartása, amelynek során a gépjárművet a keretmegállapodás és az egyedi bérleti szerződés feltételeinek megfelelő célra és mértékben használja, amely használat nem eredményezi a tehergépjármű szokásos mértéket meghaladó értékcsökkenését. A II. 2. pont szerint a bérlő köteles a nem rendeltetésszerű használatból és az általában elvárható magatartás megszegéséből eredő hibákat, sérüléseket (...) saját költségén kijavítani, amennyiben a bérlő ezen kötelezettségének határidőben nem tesz eleget, a bérbeadó jogosult a nem rendeltetésszerű használatból eredő kárát a záróelszámolás során a bérlővel szemben érvényesíteni. A IV.8. pont alapján a bérlő a keretmegállapodás és az egyedi bérleti szerződések feltételeinek megsértése esetén köteles a bérbeadó valamennyi igazolt kárát, valamint az igényérvényesítés során felmerülő igazolt költségeket viselni. Az egyedi bérleti szerződés feltételei megsértésének minősül többek között, ha a bérlő a tehergépjárművet nem rendeltetésszerűen és gondosan használja, mely használat következtében a tehergépjármű forgalmi értéke csökkent. A bérbeadó felszólítására a bérlő tizenöt napon belül köteles megfizetni a bérbeadó kárát és a felmerült költségeket.

[92] Az 5. számú melléklet (záróelszámolás) 2. pontja alapján a bérbeadó a 6. melléklet (visszavásárlási garancia megállapodás) szerinti értékesítés eredményeként határozza meg azt, hogy a gépjármű tényleges piaci (eladási) értéke és az egyedi bérleti

szerződés megszűnéskori könyvértéke között mennyi a különbség. Amennyiben ez az eredmény negatív (veszteség) a bérbeadó azt a bérlőnek kiszámlázza. A két gépjármű kivételével az I. rendű alperes által aláírt háromoldalú visszavásárlási garancia megállapodások 3. pontja szerint a járművet a korának megfelelő, üzembiztos, a közúti közlekedés alkalmas törés- és egyéb sérülésektől (...) mentes állapotban kell visszaszállítani. Ha a jármű állapota ettől eltérő, a kár értéke a mindenkori megállapodott visszavásárlási árból levonandó. Kárösszegnek számít az az összeg, amelyet a cég1 kénytelen arra fordítani, a járművet törésmentes, rendeltetésszerű használatra alkalmas állapotba hozza.

[93] Az itt részletesen idézett szerződési rendelkezések alapján nem kétséges, hogy a szerződést kötő felek megállapodtak abban, hogy a tehergépjármű nem rendeltetésszerű használatából, mint károkozó magatartásból eredő értékcsökkenést a felperes kárának tekintik, melynek mértéke a gépjármű tényleges piaci (eladási) értéke és a szerződés megszűnéskori könyvszerinti értéke közötti különbözet. Emiatt a felperes alappal érvényesíthette a szerződés megszűnését követően kártérítés (Ptk. 6:137. §, 6:142. §) címén a keresethez csatolt okirattal, valamint a szakvéleménnyel alátámasztott értékesítési különbözet elszámolása miatti követelését.

[94] Az elsőfokú bíróság a gépjárművek visszaadaskori állapotát a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg, azokat az ítélete [126]-[131] bekezdéseiben helyesen értékelte, azzal az ítéltábla is egyetértett, az ott írtakat megismételni nem kívánja.

[95] Az ítéltábla ugyanakkor - az alperesek fellebbezésben is hangoztatott érvelésére is figyelemmel - indokoltnak látta a tényállás kiegészítését, mert az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértő kiegészített szakvéleménye és tárgyaláson tett nyilatkozata (62., 81., 93. számú szakvélemények, 92. számú jegyzőkönyv) azt is alátámasztotta, hogy a felperestől a gépjárműveket a cég1 Kft. nem a piaci érték alatt vásárolta vissza, azonban a visszavásárlási ár nem érte el az egyedi szerződésekben megjelölt könyvszerinti értéket.

[96] A bérleti keretmegállapodás, valamint annak 5. számú melléklete idézett rendelkezéseire figyelemmel nem volt annak sem jelentősége, hogy a felperes 2 bérbe adott gépjármű (E/szám14 és E/szám15 számú szerződések) esetében nem csatolta az I.r. alperes által is aláírt visszavásárlási garancia megállapodást.

[97] Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alpereseket további 336.351,53 Euro és késedelmi kamatai egyetemleges megfizetésére kötelezte; míg a per főtárgyához tartozó viszontkeresetet elutasító ítéleti rendelkezést helybenhagyta.

[98] A felperes ekként a keresete és a viszontkereset tekintetében is pernyertes lett, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes alperesek kötelesek megfizetni a felszámított (Pp. 81. §) elsőfokú perköltségét a következők szerint. A kereseti pertárgyérték 149.533.835,- Ft volt, a felperes által megfizetett kereseti illeték 1.500.000,- Ft, az előlegezett fordítási költség 4.006.178,- Ft, az előlegezett szakértői díj 1.870.170,- Ft, az ügyvédi munkadíja [32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3. §] 3.695.338,- Ft + ÁFA = 4.693.079,- Ft, összesen 12.069.427,- Ft. A viszontkereseti pertárgyérték: 109.725.000,- Ft, az ezután felszámított

felperesi ügyvédi munkadíj 3.297.250,- Ft + ÁFA= 4.187.508,- Ft. Ezen tételek mindösszesen 16.256.935,- Ft-ot tesznek ki.

[99] Az alperesek kötelesek megfizetni a felperesnek egyrészt az eredményes felperesi fellebbezés után járó, másrészt a saját eredménytelen fellebbezésük után neki járó másodfokú perköltséget is a következők szerint. A felperesi fellebbezés perértéke 132.145.789,- Ft volt, a felperes megfizetett 2.500.000,- Ft fellebbezési illetéket, továbbá megilleti az IM.r. 3. § (5) bekezdése alapján bruttó 2.299.626,- Ft ügyvédi munkadíj, összesen 4.799.626,- Ft. Az alperesi fellebbezés perértéke 109.725.000,- Ft volt, az ez után járó felperesi ügyvédi munkadíj [IM.r. 3. § (5) bekezdés] bruttó 2.093.754,- Ft. Ezen tételek összege 6.893.380,- Ft.

[100] Az eredménytelenül fellebbező alperesek a másodfokú perköltségüket a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján maguk viselik.

Győr, 2025. március 13.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr.Kovács Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k.
bíró